

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6CoE/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415203439
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Datlová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6415203439.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, v konaní zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti povinnej: T. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, XXX XX I., v konaní zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, na vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 1.232,25 Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ing. Jánom Gasperom, so sídlom P. O. Box 142, 977 01 Brezno, pod sp. zn. EX 479/15, o odvolaní oprávneného proti Uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4Er/170/2015-40 zo dňa 15. júla 2019, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „exekučný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením č. k. 4Er/170/2015-40 zo dňa 15. júla 2019 vyhovel námietkam povinného proti exekúcii. Rozhodnutie odôvodnil tým, že exekučný súd poverením č. 5613 071266 zo dňa 13. apríla 2015 poveril súdneho exekútora JUDr. Ing. Jána Gaspera, vykonaním exekúcie proti povinnej na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 1.232,25 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline č. k.: RK-PC-1493/13-LP zo dňa 10. júna 2013. Dňa 22. júna 2015 doručil súdny exekútor exekučnému súdu námietky povinnej voči exekúcií. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnej doručené 8. júna 2015, dňa 16. júna 2015 povinná podala námietky na Slovenskej pošte, pričom súdnemu exekútorovi boli doručené dňa 18. júna 2015. Podľa exekučného súdu boli preto námietky povinnej podané v zákonnej lehote. Exekučný súd ďalej uviedol, že povinná vo svojich námietkach uviedla, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok č. k. RK-PC-1493/13-LP zo dňa 10. júna 2013 vydaný rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline. Rozhodcovský súd si odvodil svoju právomoc konať na základe rozhodcovskej zmluvy. Uzavretím rozhodcovskej zmluvy medzi oprávneným a povinnou došlo k jednoznačnému zhoršeniu postavenia spotrebiteľa. Právo výberu, akému súdu bude spor predložený spočíva podľa rozhodcovskej zmluvy na tej zmluvnej strane, ktorá podáva žalobný návrh, teda v konečnom dôsledku ide o oprávneného, ktorý má eminentný záujem na tom, aby bol spor riešený pred rozhodcovským súdom. Povinná zároveň namietala, že Zmluva o revolvingovom úvere v časti úveru ani revolvingu neobsahuje údaje o podmienkach upravujúcich čerpanie úveru a ani údaje o termíne konečnej splatnosti a taktiež ani nečlení splátky úveru na termíny istiny, úrokov a iných poplatkov. Na základe tejto skutočnosti považuje povinná uvedený úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“). Podľa názoru povinného odplata za poskytnutie úveru dosiahla 70,01 % čo je v rozpore s dobrými mravmi. Povinná zároveň uviedla, že dňa 8. januára 2011 podala žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXX, pričom dňa 14. januára 2011 bola táto žiadosť doplnená o údaje v bode 6 a takisto došlo k zmene údajov o predkladanej RPMN. V zmysle Zákona o ochrane spotrebiteľa je základnou povinnosťou veriteľa písomne informovať spotrebiteľa o

zmluvných podmienkach pred uzavretím Zmluvy o úvere. Na základe tejto skutočnosti považuje Zmluvu o úvere za absolútne neplatnú. Exekučný súd preskúmal námietky povinnej, vyjadrenie oprávneného k námietkam povinného, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14. januára 2011, Kartu klienta, rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX a rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-1493/13-LP. Rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX exekučný súd považoval za spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko oprávnený vystupoval pri jej uzatváraní ako dodávateľ, ktorý má v predmete svojej obchodnej činnosti poskytovať úverov a povinná vystupovala v postavení spotrebiteľa, ktorý pri uzatváraní úveru nevykonával svoju podnikateľskú činnosť. Rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX bola uzavretá oprávneným a povinnou na samostatnej listine, pričom z jej obsahu vyplýva, že bola individuálne dojednaná a spotrebiteľ mal od nej možnosť odstúpiť v lehote 14 dní od jej uzavretia bez uvedenia dôvodu. Z bodu 5 Rozhodcovskej zmluvy vyplýva možnosť výberu riešenia sporov na miestne príslušnom súde alebo na rozhodcovskom súde. Podľa § 2 Rozhodcovskej zmluvy nie je uzavretie tejto zmluvy podmienkou uzavretia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere. Súd sa na základe takto zisteného skutkového stavu nemohol stotožniť s tvrdeniami povinnej, že rozhodcovská zmluva nie je individuálne dojednaná a zhoršuje postavenie spotrebiteľa, čo by viedlo k jej neplatnosti a zároveň k neplatnosti exekučného titulu. Exekučný súd tiež uviedol, že sa stotožnil s tvrdeniami povinnej v časti, že Zmluva o úvere nebola platne uzavretá a zároveň obsahuje aj neprijateľné zmluvné podmienky, čo spôsobuje, že pokračovanie v exekúcii by bolo neprípustné a exekúciu je nevyhnutné zastaviť a námietkam povinnej vyhovieť. Exekučný súd mal z predloženej Zmluvy o úvere za preukázané, že povinná podľa bodu 5. Zmluvy o úvere požiadala o poskytnutie úveru a oprávnený v bode 6. Zmluvy o úvere uviedol zmenené údaje oproti bodu 5 zmluvy o úvere, a to o podstatných náležitostiach Zmluvy vyžadovaných v zmysle právnej úpravy Zákona o spotrebiteľských úveroch, ako je napríklad hodnota RPMN, zároveň oprávnený do bodu 6. dopísal aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe úroku z omeškania vo výške 9 %, ktorý sa v bode 5. Zmluvy o úvere neuvádzal. Zmenou a doplnením uvedených údajov došlo k zmene návrhu v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V zmysle právnej úpravy k uzavretiu zmluvy dôjde až prijatím návrhu v celom znení bez vykonania zmien alebo doplnení návrhu na uzavretie zmluvy. Exekučný súd mal za preukázané, že neakceptáciou zmeneného návrhu oprávneného na uzavretie zmluvy povinnou, nebola dodržaná obligatórna písomná forma vyžadovaná Zákomom o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o úvere preto nebola platne uzatvorená a na základe tejto skutočnosti ani nevznikla. Údaj o RPMN je dôležitým údajom v čase poskytovania úveru, keďže aj na základe tohto údaju sa spotrebiteľ môže rozhodnúť, či s dodávateľom uzavrie zmluvný vzťah, a preto pri zmene tohto údaju veriteľom, musí dôjsť k jeho akceptácii zo strany dlžníka, t. j. spotrebiteľa. Exekučný súd ďalej uviedol, že z bodu 8.4 zmluvných dojednaní vyplýva, že oprávnený si započítal poplatok za poskytnutie úveru zo sumy úveru a rozdiel poukázal na účet povinnej, čo vyplýva aj z Karty klienta, kde je uvedené, že povinnej bola poukázaná iba suma 1.284,25 Eur (1.500 Eur mínus poplatok za poskytnutie úveru vo výške 215,75 Eur). Tiež výška ročnej percentuálnej miery nákladov (v texte aj ako „RPMN“) je v zmluve uvedená nesprávne. Výška RPMN je v zmluve v časti 6. uvedená ako „RPMN za úver (v %) 44,57 %“ a v tej istej časti aj „predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %) 60,49 %“. RPMN predstavuje podľa ustanovenia § 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Do tohto výpočtu preto jednoznačne treba zahrnúť aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 215,75 Eur. V čom však spočíva nezákonný postup veriteľa je to, že tento poplatok si oprávnený započítal hneď pri poskytnutí úveru s pohľadávkou povinnej a reálne poskytol povinnej úver vo výške 1.284,25 Eur, nie 1.500,- Eur, a teda pri výpočte RPMN treba vychádzať z toho, že úver bol povinnej poskytnutý len vo výške 1.284,25 Eur. Podľa názoru exekučného súdu je preto nesprávne v rozsudku stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline uvedená nielen výška RPMN ale aj celková výška, ktorú musí dlžník z úveru zaplatiť. Z rozhodcovského rozsudku vyplýva, že stály rozhodcovský súd neskúmal existenciu neprijateľných zmluvných podmienok. Na základe uvedených skutočností exekučný súd vyhovel námietkam povinnej voči exekúcii.

2. Proti uzneseniu exekučného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. f) a písm. h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Oprávnený závery exekučného súdu považuje za rozporné s platnou právnou úpravou. Podľa oprávneného na to, aby nejaká zmluva vznikla, musí mať obligatórne náležitosti ustanovené právnym poriadkom. Ak tieto dodržané nie sú, potom nedochádza k vzniku zmluvy. Ak však ide o iné ako obligatórne náležitosti (t.j. fakultatívne), potom absencia takýchto fakultatívnych dojednaní (či už pre ich neplatnosť, nedojednanie a pod.) má za následok len to, že takéto dojednania nie sú platné. Ich nedodržanie ale nemá za následok nevzniknutie zmluvy. Určenie

podstatných zložiek právneho úkonu pre úverovú zmluvu vyplýva z § 493 Obchodného zákonníka a tieto obligatórne náležitosti Zmluva o revolvingovom úvere má, preto nemôže byť neplatná. Oprávnený ďalej uviedol, že samotný údaj RPMN sa dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnúť, akceptovať a pod.), pričom táto skutočnosť vyplýva v prvom rade z právnej úpravy a tiež aj zo súdnej praxe. Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v danom čase. Medzi tieto údaje patrí aj dátum prvého čerpania úveru (ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru). Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom, ale aj spôsobom jeho určenia vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. V čase podania žiadosti o úver si zmluvné strany stanovili, že žiadosť bude považovaná ako maximálne možná s poukazom na výšku a parametre žiadaného úveru a následne po zhodnotení bonity a schopnosti splácať predmetný úver bude žiadateľovi poskytnutý úver v takej výške, ako žiadal, resp. v nižšej sume - toto však nemá vplyv na vôľu dlžníka uzatvoriť zmluvu a povinná navyše s uvedeným postupom súhlasila. Oprávnený ďalej poukázal na to, že „vyššie tvrdené ohľadne „dohody“ údajov o RPMN“ potvrdil Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku č. k. 12Co/60/2017-74 zo dňa 31. mája 2017. Oprávnený sa nestotožnil so záverom exekučného súdu, že by odplatu podľa Dohody o poskytnutí služby mal započítať do RPMN. Náklady podľa Dohody o poskytnutí služby nemôžu byť súčasťou celkových nákladov. Samotná Dohoda je samostatne podpísaná, je graficky oddelená od zvyšného obsahu Zmluvy, je samostatne označená a má samostatnú podpisovú doložku. Dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpísaná. Tento fakt zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu Zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník podpísaním tlačiva Žiadosti/Zmluvy nepristupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytnutí služby. Keďže táto Dohoda bola dobrovoľná a nebola podmienkou na získanie úveru, tak sa ani odplata za poskytnutie balíka služieb nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN pre úver. Dohoda o poskytnutí služby bola uzatvorená ako samostatný právny úkon. Povinná v Dohode o poskytnutí služby sama vyhlasuje, že nie je podmienkou pre iný vzťah. Výška odplaty predstavuje dohodu o cene služby, a teda s prihliadnutím na uvedené je vylúčené, aby odplata za poskytnutie odkladu splátok bola zahrnutá do celkovej výšky RPMN z dôvodu doplnkového a dobrovoľného charakteru tohto zmluvného dojednanja. Výška RPMN je preto uvedená správne. Oprávnený namietal aj záver exekučného súdu, podľa ktorého by výškou poskytnutého úveru mala byť len suma prevedená na účet dlžníka t.j. 1.284,25 Eur. Povinnej bol poskytnutý úver vo výške 1.500,- Eur, pričom časť vo výške 215,75 Eur bola poskytnutá v rámci započítania so záväzkom povinnej podľa Dohody o poskytnutí služby a časť vo výške 1.284,25 Eur bola poskytnutá vyplatením v prospech účtu povinnej. V Zmluve je správne uvedená aj výška poskytnutého úveru, a to 1.500,- Eur, ktorá je uvedená v článku 6 Zmluvy ako aj v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Rozdiel v sume poskytnutého úveru a sumy vyplatenej na účet spočíva v tom, že povinná ako dlžníka uzavrela s veriteľom Dohodu o poskytnutí služby, na základe ktorej bola povinná ku dňu jej uzavretia zaplatiť veriteľovi odplatu vo výške 215,75 Eur, pričom sa zmluvné strany dohodli na uhradení tejto odplaty započítaním vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka na poskytnutie úveru t.j. sumy 1.500,- Eur oproti pohľadávke veriteľa na zaplatenie odplaty z Dohody o poskytnutí služby, t.j. sumy 215,75 Eur. Po vzájomnom započítaní bola dlžníkovi vyplatená na účet suma 1.284,25 Eur. Neznamená to však, že táto suma je sumou poskytnutého úveru. Pri opačnom výklade by potom odplata z Dohody o poskytnutí služby nemohla byť považovaná za uhradenú započítaním. Na základe uvedených skutočností oprávnený navrhol, aby odvolací zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4Er/170/2015-40 zo dňa 15. júla 2019 v celom rozsahu a vec mu vrátil na pokračovanie v exekúcii.

3. Dňa 04. júna 2020 podal oprávnený exekučnému súdu podanie označené ako „Späťvzatie odvolania“, v ktorom uviedol, že vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 10Csr/1/2015 zo dňa 02. júla 2018 oprávnený berie odvolanie zo dňa 04. februára 2020 proti Uzneseniu exekučného súdu č. k. 4Er/170/2015 zo dňa 15. júla 2019 v celom rozsahu späť.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) preskúmal vec v rozsahu danom ustanovením § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP a odvolacie konanie podľa § 369 ods. 3 CSP zastavil.

5. Podľa § 369 ods. 1 CSP dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

6. Podľa § 369 ods. 3 CSP ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

7. Podľa § 124 CSP každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

8. Odvolací súd z obsahu predloženého spisu zistil, že napadnutým Uznesením exekučného súdu č. k. 4Er/170/2015 zo dňa 15. júla 2019 bolo vyhovené námietkam povinnej proti exekúcii. Proti uvedenému rozhodnutiu exekučného súdu podal dňa 05. februára 2020 oprávnený odvolanie datované dňa 04. februára 2020. Z obsahu spisu exekučného súdu ďalej vyplynulo, že oprávnený podaním podaným dňa 04. júna 2020 označeným ako „Späťvzatie odvolania“ zoberal odvolanie zo dňa 04. februára 2020 späť.

9. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia § 369 ods. 3 CSP je späťvzatie odvolania dispozičným právom účastníka konania. Toto ostáva účastníkom zachované až do rozhodnutia o podanom odvolaní.

10. Keďže v predloženej veci došlo k späťvzatiu odvolania oprávneným ešte v čase pred rozhodnutím odvolacieho súdu, odvolací súd odvolacie konanie podľa § 369 ods. 3 CSP zastavil. V zmysle uvedených skutočností odvolací súd neposudzoval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia exekučného súdu.

11. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov X:X (§ 393 ods. 2 CSP.)

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP.)

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Poznámka: Toto uznesenie nepodpísal člen senátu JUDr. Peter Molčan z dôvodu jeho ospravedlnenej neprítomnosti na súde v čase jeho podpisovania.